

دوو نامه له نه جیبه خانې کچې (مه لا محمه دی کوږی) هوه بو م. تایه ر نه حمده حه ویزی

نا: سه رنوسه ر

* نامه ی یه کم

برای موخته رهم کاک تاهیر
رژباش

شيعره کانی زور پي خوش دهبي، داوايان لي دهکات،
نه وان ده لئين هه مووی نازانين که هاتنه وه کوږي به منيان
گوت، منيش به خه تي خوم لوم نووسينه وه، شيعره کانيان
برد لو (مه حمود جه ودهت) ی، (مه حمود جه ودهت) يش
دهيداته حوزنی موکريانی، نه ویش تهبعی دهکات، نه وه (ه)
قسه ی کاک مه جید به مه لا فه تاح گوتی (من جاره کم
حوزنی ديتييه له مزگه وتی (۹) گه وره له خزمه تی
باوکت، به لام نه وه هاتنه له پاش تهبعی شيعره کان بو،
جاره کيش گيو هه ناردي کاکه سه عد هه نده شيعر و
ته رجه مه ی باپيرم و بام و (داکه زهينه «ب» ی (۱۰) لو
نووسيه وه، گویا کتیبتيکی دهرده چوتنی به ناوی
شاعیرانی کورد.

جارتیکی گيو هاته کوږي، نه من (فري فري قه ل
فري) م (۱۱) به خه تی مه لا فه تاحی نووسيه وه، به بئ
ناگاداری من مامم دابويه گيو موکريانی، له سالی
۱۹۵۳ له سلیمانی هه مه عه لی مامم هات گوتی گيو
ده لئ (فري فري) م لو بنوسه وه، هه مه عه لی به خه تی
خوی لوی نووسيه وه، لوی برده هه وليری.

شيعره کانی پيش، ئی بام که نه من مندال بووم نازانم
کوو نووسرايته وه، که ميشی ماوه، به لام نه وه ی له و
ناخره ی داینايه هه مووم نووسيته وه، به خه تی مه لا فه تاح
و کاکه سه عد و خوم له دیوانه کیدایه، له مانگی

دیاره جه نابتان (دیاری) (۱) (مه لا محمه دی
کوږی) تان به رچاو کهه وتوو و رهنگه چاکیش
سه ره تايه که تان خویند بیته وه، له جيتيه کی گيو (۲)
نووسيه تی (ماموستای مه زن له پيشدا رقی له وانه بوو
که تايين ده شيوين و ئاورپکی له نيشتمان نه دابويه وه)
هتد. نووسيه تی (دوو جارانش حوزنی له رواندز
به پتيان چوو کوږه، پتي ناوی هه مووی بنوسم، جه نابت
باسه که جوان بخونه وه) (۳).

نووسيه تی مه لای کوږی شيعری دانا و لوی هه نارده
رواندزی، (حوزنی) ش له چاپی دا. من نه وه دمه مندال
بووم، نه وه سوئاله م له کاک مه جید (۴) و مه لا
فه تاحی (۵) خزمان کرد، کاک مه جید گوتی نه وه
قسه (یه) هيچ وایيه، نه من نايه ته خه یالم حسین
حوزنی هاتبیته کوږي، مه سئه له ی چاپکردنی
شيعره کانش سه يد نه حمه دی سه يد مه لا وه لی (و) (۶)
تاهیری مه لا سادق (۷) لو خویندن چوونه به غدایي،
له وی شيعره کانی جه نابی مه لا باس دهکن (و) بو ته له به
کورده کانی ده خویننه وه، (مه حمود جه ودهت) (۸) که
پیاویکی ناسیاری کورد ده بی و کورد په روه ده بی،

شه‌عبانی ئەوسال کە دەکا ماری ۱۹۵۸، رۆژەکی کاکە سەعد دەچوو هەولێری، لە مائێ رۆیشت، منیش لە مائێ نەبووم، کە هاتمەوه کاغەزەکیان دامێ گۆتیان کاکە سەعد هەناردیەتی، کە تەماشام کرد کاغەزی گیوی موکریانی بوو لۆ کاکە سەعدی نووسیویو، کە بە تەمام دیوانی باوکت تەبع بکەم، ئەگەر هیچ شیعرتان لایە بۆم بنێرن تاکو دیوانەکە نمودی هەبی، شیعەرەکانی کە پێشێ لە چاپ دراون کە من کاکە سەعدیش بۆ منی نووسی، ئەمن ئەوا دەرۆم، ئەگەر هەیه شیعرم لۆ بنێرن هەتا هاتمەوه لە مائێ، کاکە سەعد لە گەراجی نەمابوو، رۆیشتبوو، دوایی شیعەرەکانم نووسییهوه، بە واستەئێ حەمە عەلی مامم لۆم هەنارد.

قەتم پێ شک نایێ، بابم بە مامدا شیعری لۆ هەناردی و گوتبیشێ تەبع نەکا هەتا ماوم، چونکی مامم قەلەمی شت نووسیینهوهئێ نەبوو، ئەوهی نووسراپیتەوه، ئەمن نووسیتمەوه.

راسته خزمەتی کردییه، موکریانی تەبعی کردییه، بەلام وا باشە راستی کووه، ئەوها بنووسری و وا له عالەم دەگەینی کە حوزنی موکریانی ریتی پیشانی مه‌لای گه‌وره نه‌دایه، مه‌لای گه‌وره چی نه‌کردییه، وا بۆ مه‌علومات

ئەو باسانەم لۆ نووسین، جەنابیشت بە کوردییەکی جوان و رێکویییک بینووسه‌وه، لۆ مەجەلەیه‌ک، جەریده‌یه‌کی بنێره و ئەگەر لات پەسنده، ئیتر خوشیت.

خوشکت جەلی زاده
ئیمزا

(۱) دیاری: ناوی کۆشعیرتکی (مه‌لا محەمه‌دی کۆبی)یه کە پێشتر له‌لایه‌ن (حوسێن حوزنی موکریانی)یهوه چاپ کراوه.

(۲) گیو: مه‌به‌ست (گیوی موکریانی)یه.

(۳) بخوونه‌وه: بخوینه‌وه، کۆبییه‌کان به‌م شتیه‌یه ئەم وشه‌یه گۆ ده‌کهن.

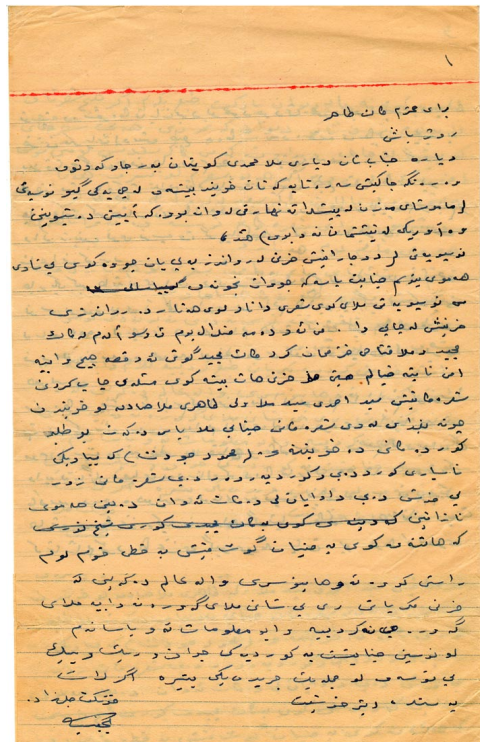
(۴) کاک مه‌جید: مه‌به‌ستی م. مه‌جید نووره‌ددین جەلی زاده‌یه.

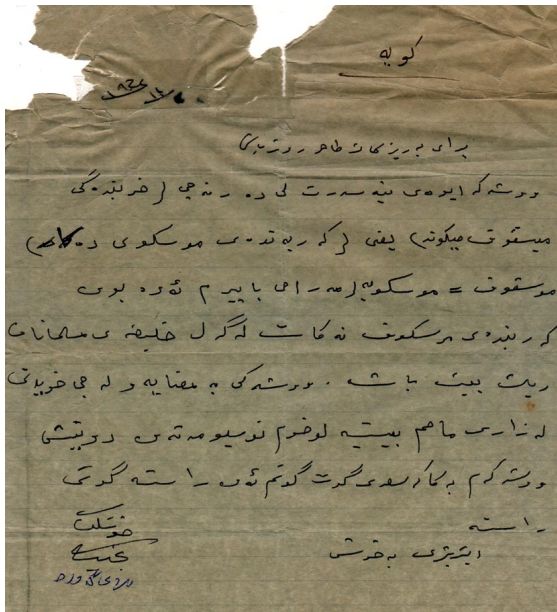
(۵) مه‌لا فه‌تاحی شاره‌وانی (۱۹۰۹-۱۹۹۱)، ناوی ته‌واوی عه‌بدولفه‌تاح عیزه‌ت حه‌بیب ئەسعه‌د جەلی زاده‌یه، له‌ سه‌ره‌تای سالی ۱۹۶۰ له‌ شاره‌وانی کۆبه ژمێریار بووه، دوایی بووه‌ته سه‌رۆکی فه‌رمانگه‌ی کاره‌بای کۆبه، به‌وه ناسراوه کە کەسێکی دلسۆز و ده‌ستپاک بووه له‌ پێشه‌که‌یدا.

(۶) سه‌بیید وه‌لی قادر سه‌بیید عومه‌ر به‌رزنجی (۱۹۱۹- ۲۰۰۳/۲/۲۸، شه‌وی هه‌ینی)، ئەه‌لی ته‌قوا بووه، باسی که‌راماتی ده‌کهن، له‌ سه‌ره‌تای هه‌فتاکان ته‌کیه‌یه‌کی گه‌وره‌ی له‌ گه‌ره‌کی قه‌لات بۆ دروست ده‌کهن، ته‌کیه‌که به‌ خانه‌قای سه‌بیید وه‌لی ناسراوه، هه‌ر له‌ناو خانه‌قایه‌که‌ش له‌ گه‌ل ژنه‌که‌ی له ژوورێکی تاییه‌ت نێژراون.

(۷) م. تاهیر مه‌لا سادق ئەحمه‌د (۱۹۱۲- ۱۹۸۴/۱۱/۵)، به‌ (طاهر ئەفه‌ندی) ناسراوه، کوری گه‌وره‌ی مه‌لا سادق (۱۸۸۰- ۱۹۵۱) بووه، له‌ شاری کۆبه، گه‌ره‌کی بايزاغ‌ا له‌ دایک بووه و له‌ شاری سلێمانی کۆچی دوایی کردوه. پیاویکی گه‌وره و به‌ هه‌لوێست بووه، چه‌ندان سال له‌ شاری که‌رکووک ژیاوه و ماله‌که‌ی مه‌کۆی پیاوی گه‌وره و ماقولان بووه، خاوه‌نی کتیبی (رێنووسی کوردی)یه، واته‌ چۆنیه‌تی نووسینی کوردی.

(۸) مه‌حمود جه‌وده‌ت: (۱۸۸۹ - ۱۹۳۷)، کوری ئەحمه‌د جه‌وده‌تی کوری مه‌حموداغا‌ی بچکۆله‌یه، له

نهسته مبول خوتندوویه تی، دواتر کراوه به نهفسه ری دوو
 نهستیره، سالی ۱۹۱۹ هاتووه ته سلیمانی و له سویای
 کوردستاندا هاوکاری شیخ مهحمودی حهفیدی کردووه،
 له سالی ۱۹۲۴ چووه ته سویای عیراقه وه و گه یشتووه ته
 پایدهی سه ره ژکی یه کهم (رئیس اول)، دوا ی له
 سیداره دانی (نهحمده همدی ساحتیقرا ن و شیخ نووری
 شیخ صالح و گوزان و پیره میترد) شیعیان بو وتووه.

(۹) کاکه سه عد: مه بهستی له م. مه سعوود محهمده
 که له ماله وه بهو ناوه بانگیان کردووه.

(۱۰) داکه زینه ب: مه بهستی له (حه زینه) ی شاعیره
 که ئافره تیکی شاعیر بووه و له کتیبی (کویه و
 شاعیرانی) م. که ریم شاره زا باسی لئوه کراوه.

(۱۱) ناوی کوشیعیرتیکی دیکهی (مهلا محهمدهی
 کوی) یه که له لایهن م. گیوی موکریانی چاپ کراوه.

(۱۲) حهمه علی شیخ نووره ددین، عه بدوللا جهلی
 زاده (۱۹۲۶ - ۲۰۱۹)، برازای مهلا گه وره ی کویه یه،
 شیخ نووره ددین و مهلا ی گه وره له باوکه وه برا بوون، له
 دوا ی ریککه و تننامه ی ۱۱ نازار ماوه یه ک سه ره ژکی
 شاره وانی کویه بوو، دایکی باوکی ناوی (حه زینه) بووه،
 که ئافره تیکی شاعیر بوو، له رژی ۲۰۱۹/۲/۹ له
 شاری هه ولیر کچی دوا یی کردووه.

* نامه ی دووه م

کویه

۱۹۶۲/۱۱/۲

برای بهرین کاک تاهیر رژی باش

وشه که ئی وهی نییه سهرت لئ دهر نه چی، (خرینده گی
 میسقف میکوند)، یه عنی (که ره بنده ی مؤسکوی
 ده کا). موسقف = مؤسکویه (مه رامی باپیرم نه وه بوو
 من که ره بنده ی موسقف نه کات، له گه ل خه لیفه ی
 موسلمانان ریک بیت باشه. وشه یه کی به مه عنایه و له
 جیتی خویه تی، له زاری مامم بیستییه، لؤ خوم
 نووسیومه ته وه، دوینیش وشه که م به کاکه سه عدی گوت،
 گوتم نه وه راسته، گوتی راسته، ئبتر بژی به خوشی.

خوشکت نه جیبه ی مهلا ی گه وره